

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

ZÁŘÍ 2022

Milí čtenáři sborového dopisu,

Milí členové a přátelé sboru, s překvapením jsem zjistil, že připravuji teprve druhý letošní sborový dopis. Nějak se ten čas rychle rozběhl a už je září. Však si přečtěte, co se všechno od posledního vydání událo. Vypadá to, že nás čeká náročná zima. Ale nečeká nás vlastně nic nového – ti kdo mají dost tepla, nesmí zapomenout na ty, co ho mají méně. Snad to zvládneme. Příjemné čtení dopisu a těším se na setkání!

Martin Fér

Noc kostelů v Poděbradech

Martin FÉR

Noc kostelů se u nás konala asi po desáté. Snad ani neuvažujeme o tom, že by se nekonal. Jenom s tím, kdo se zapojí do přípravy, je to občas slabší. Proto se ani moc nepouštíme do nějakých novinek (které by si musel někdo vymyslet a připravit), ale zůstáváme u osvědčených trháků.

Výstavku kronik, archiválií, fotografií jenom vytáhneme ze skříně. Snad největší zajímavostí jsou v tomto bloku programu soutěžní návrhy nikdy nepostaveného kostela z roku 1935 a pak fotografie konfirmandů, kde se návštěvníci hledají a ukazují svým známým. A archivní tisky biblí a zpěvníků, kdy občas zavítavší historikové lomí rukama, cože si to s těmi skvosty dovolujeme.

Již na počátku, kdy nebylo zřejmé, jestli vůbec někdo cizí zavítá, jsme chtěli akci pojmenovat tak, abychom z ní měli radost my sami, i kdyby snad nikdo cizí nepřišel. Posezení u grilované kýty nám tuto záminku nabídlo a držíme se jí doteď, i když návštěvníků (snad i proto?) chodí poměrně dost.

Kýtu už negrilujeme jednu, ale dvě a místo s občerstvením tvoří jakýsi pomyslný střed akce, kde se návštěvníci shlukují a konverzují. Ano, zdá se, že tím středem není ani tak kostel, podle kterého nese akce název, ale spíš společenství, které se kolem něj setkává a které se podle novozákonního vzoru setkává při hostině. Myslím si, že to není špatně. Podle množství spotřebované kýty také orientačně odhadujeme návštěvnost. Letos se snědly obě dvě dlouho před koncem, takže účast byla dobrá.

Oficiální úvod akce zprostředkoval letos menší harfový a flétnový koncert u našeho zahradního altánu Gloriet, při kterém se představilo pár našich sborových hudebníků.

Tradičním bodem programu bývá v poslední době pokus o společné zpívání písní, zpravidla ze zpěvníku Svítá, ale letos jsme přidali také dětské písně Ludka Rejchrt. Máme totiž dvě nadšené skupiny dětí, které rádi zpívají a dokonce se nechaly přesvědčit, že budou zpívat veřejně na mikrofony. Čekal jsem, že při

veřejném vystoupení přijde ostych a kníkáni, opak byl pravdou – naše děti se vůbec nestydí a zcela nepokrytecky řeknou do mikrofonu vše, co řeknou i off record. Jestli se přidalo publikum, nebylo tedy vlastně slyšet.

Hlavním tahákem programu bývá většinou koncert. Tentokrát jsme pozvali kapelu Svatopluk a byla to dobrá volba.

Kalendář

NADCHÁZEJÍCÍ UDÁLOSTI

GlorietFest

(sobota 17. září, 14:00)

Sjezd

nejen evangelické mládeže
v Ostravě

(23. – 25. září, 18:00)

Díkčinění

(neděle 2. října, 9:45)

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ

Rozebíhají se pravidelné aktivity, do kterých jste srdečně zváni. V případě zájmu se ozvěte kazateli Martinu Férovi (tel. 721 832 383, podebrady@evangnet.cz)

Kavárnička

(pondělí, 14:00)

Maminky s dětmi

(čtvrtek, 9:00)

(první setkání 22. září)

Biblická pro mladší děti

(pátek, 13:00) (1. – 3. tř.)

Biblická pro starší děti

(pátek 14:00) (4. – 6. tř.)

Konfirmační

(termín bude upřesněn)

Mládež

(pátek, 18:00)

presný čas dle domluvy

Nedělní škola pro děti

(neděle, 9:45, během bohoslužeb)

Stejně jako když je zpíval sám Karásek, jsou jeho písně ozvučné i u méně církevního publika, které si i tentokrát na naši zahradu cestu našlo. A jejich bigbeatové podání s nadšeným frontmanem Rostou Tvrdíkem je zkrátka skvělé a zapadlo do prostoru i času.

Skupinky návštěvníků si v setmělé noci ještě chvíli povídali v různých koutech farní zahrady a pak se odebraly domů nebo do jiných podniků.

Díky!

Na sluneční stezce 2022

Eva DUBOVÁ

Každoroční týdenní tábor pro starší děti jsme strávili od 9. do 26. července v tábořišti Na sluneční stezce v Bratřicích u Pacova. Bylo nás celkem 42, z toho 24 dětí. Zbylé osazenstvo tvořili vedoucí, kteří zajišťovali program, vaření, zdravotní péči a celkový chod tábora.

Letos jsme si hráli na Vikingy a myslím, že jsme si to všichni náležitě užili. Celý tábor se nesl ve znamení obsazování Anglie, o kterou soupeřily čtyři vikingské klany. Nešlo jen o to být nejrychlejší nebo nejlepší v týmových hrách, které jsme hráli každé odpoledne, ale také o to vymyslet účinnou strategii při obsazování mapy Anglie. Společně jsme zažili

vyloďení Vikingů na britských ostrovech, budování prvního osídlení, nebo třeba Ragnarok, který zasáhl tábor v noci a přinesl pustošení osídlení, se kterým se musely naše vikingské klany následně vyrovnávat.

Samozřejmě jsme si ale jen nehráli, ale také jsme pracovali, v tábořišti je totiž stále co dělat. Je třeba pomáhat v kuchyni, připravovat dřevo, pumpovat vodu, nebo také psát táborovou kroniku. Dále jsme si také společně povídali o biblických příbězích, plnili výzvy (což jsou více či méně složité úkoly, které testují dovednosti táborníků) a nechyběla ani večerní setkání u táboráku, kde jsme zpívali a četli knihu. A taky nesmím

zapomenout na noční hlídky, bez kterých by nás v noci osadníci vedlejšího tábořiště určitě přepadli.

Z tábora vždycky odjíždíme plní zážitků a natěšení na příští rok. Tak neváhejte a o příštích prázdninách s námi vyražte na tábor!

Chatky na jihu – závěrečný zápis do kroniky po sedmi letech pobytů

Michal POVOLNÝ

Ahoj Chatky, Ivo, Mánku,

Už je to minimálně 7 let, co jsme změnilí pobyt v Krkonnoších za srpnový týden zde. Měníme poděbradskou rovinu za Třeboňskou pánev. Obě jsou hodně pro kola, avšak na výlety je čas právě tady.

Naše parta poděbradáků rozšířená o spřízněné pražáky si to zde opravdu užívá. Samozřejmě jsou cyklovýlety na kovárnu do Lutové, na Františkov s pěším výletem údolím Dračice, na Stříbřec, kolem Hejtmána nebo na Novou huť s občerstvením na Medenici. Krásný je pidi výlet k rybníku Vizír. Teď koupání – pro ranní ptáky je ideálně zajet na kole/zajít zaplavat na Cep. Pro otužilce i v nejparnějších dnech je k máni soutok Lužnice a Koštěnického potoka. Na půl až celodenní pobyt u vody jezdíme na Cep, ale až k Suchdolu. Náherna. Nápis: „Těžební prostor,

koupání zakázáno“ neznáme, stejně jako tisíce dalších Čechů.

Každoročně hromadně vyrazíme na minimálně čtyřhodinový výlet k Sumečkovi do Staňkova. Po obědě leháro, nohejbal, volejbal, kafičko, zmrzlina a navrch borůvkový knedlík.

Když jsme měli nejbližší okolí projeto, vyrazili jsme do Třeboně (věž, zámek, Svět, pivovar s ochutnávkou, Kaufland, pohotovost...) Nebo do Jindřicháče na zámek, na Červené Blato, do Nových hradů (hrad, park), na Buškův hamr u Trhových Svin či hrad Pořešín u Kaplice. Ti nejaktivnější vyrazili do Rakous k Dunaji (přívozem, 20 km proti proudu a pak zpět). Asi po tři sezóny jsme sjížděli Lužnici ze Suchdola na Majdalenu ve vypůjčených kánoích. Po vytrvalých deštích to byl fakt adrenalin.

Teď k pobytu: pán a paní domácí jsou fajn. Trochu jsme si museli na sebe zvykat. Nejsme žádní puťky a i u ohně se dokážeme řádně

odvázat. Taky jsme tolerantní (-ční) a kuřáky mezi sebou nepranýřujeme. Děti jsou trochu víc slyšet a potřebovali bychom větší nádobu na tříděný odpad – sklo. Iva nás pochopila dřív, na Mánkovi bylo někdy vidět i slyšet, že svádí vnitřní boj. Pravidel je tu poměrně dost, ale vzhledem k tomu, že jsme vždy obsadili všech 12 chatek a k tomu pár pokojů, rušili jsme vždy jen sami sebe.

Všem partám, co přijedou po nás, přejeme stejně pohodovou dovolenou, jako jsme opakovaně prožívali my. Ivě a Mánkovi děkujeme.

V Kostkách 19. 8. 2022
Michal Povolný

P.S. Ještě doplnění: čtyři plotýnky pro 12 chatek nám nestačilo, a tak jsme si od druhé sezóny začali vozit vlastní malé vaříče, grily, kávovary a palačinkovače.

Významná data a události poděbradského sboru ČCE

Vladimír RUDAJEV

Období od r. 1958 do 1968

Koncem padesátých a počátkem šedesátých let dochází v našem sboru k významným personálním změnám. V srpnu r. 1958 odchází, po 19ti leté práci u nás, sestra katechetka (od r. 1953 farářka) Antonie Slámová [1] do Trnávky, kde se ujímá vedení tohoto sboru. V květnu 1959 přichází do sboru mladá vikářka Marie Čejková [2], která po ukončení Komenského bohoslovecké fakulty, sloužila dva roky jako vikářka v Lanškrounském sboru. Koncem r. 1961 oznamuje prof. Jeschke [3], že vzhledem ke svému zdravotnímu stavu (angina pectoris), odchází po 31 letech vedení poděbradského sboru, do důchodu. V době působení prof. J. B. Jeschke se vystřídali v Poděbradském sboru tito vikáři: Josef Sládek, Jaromír Sklenář, Antonie Slámová, Jaroslava Soušková a Marie Čejková.

Od 1. ledna 1962 se tedy kazatelkou našeho sboru stává sestra vikářka Marie Čejková. Aby těch změn nebylo dost, tak ještě v tomtéž roce přestává vést sborový pěvecký kroužek, který má velmi dobrou úroveň, sestra M. Jeschke a dirigentem se stává prof. Miloš Dusil. Při všech těchto změnách zůstává stabilní pouze staršovstvo, které je pravidelně voleno vždy po šesti letech. Po celé toto období je kurátorem br. Jaroslav Hampl.

Na sestru vikářku Čejkovou připadá hned na počátku její činnosti u nás velmi těžký

úkol. Přichází totiž v době, kdy MNV Poděbrady rozhodl o bourání našeho kostela, budovy, která byla postavena v r. 1877 a zakoupena byla sborem v roce 1901. Od té doby sloužil kostel našemu sboru. Již koncem padesátých let bylo zřejmé, že dojde k zrušení kostela, ale dlouho bylo nejasné, jakou novou stavbu bude moci sbor postavit. Již v říjnu r. 1958 byl položen základní kámen u budoucí modlitebny s nápisem "Nebo základu jiného žádný položití nemůž, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus." Avšak až v červnu 1959 MNV Poděbrady rozhodl, že kostel bude zbourán a stará fara bude přestavěna na modlitebnu. Po mnoha peripetiích a jednáních s MNV konečně v dubnu 1962 je povolena přestavba staré fary na novou modlitebnu. Na výstavbě se brigádnicky účastnili členové sboru, velký podíl na úspěšném dokončení všech stavebních úprav mělo staršovstvo, zejména jeho člen, stavitel J. Peřina, který vypracoval projekt nové modlitebny. Poslední bohoslužby ve starém kostele vykonala sestra vikářka Čejková 9. 12. 1962. Otevření nové modlitebny 16. 12. 1962 byli přítomni: Synodní senior Dr. Viktor Hájek, který měl kázání, seniorátní senior Josef Hejl z Opolan, Dr. Ot. Tardy za Jeronýmovu Jednotu far. Fr. Luděk Beneš za poděbradskou Československou církev.

V prosinci 1963 byla sestra Marie Čejková jednomyslně zvolena kazatelkou našeho sboru. Následně, v dubnu 1964, byla za účasti

mnoha farářů z různých sborů instalována jako farářka. V tuto dobu patřil v republice poděbradský sbor mezi nejpočetnější, měl více než 2 100 členů a průměrná účast na bohoslužbách bývala okolo 150.

Velice dobrou úroveň a velice aktivně v padesátých i šedesátých letech pracoval pěvecký sborový kroužek, který byl zván k různým výročním, např. na velиконоční či vánoční svátky, k uctění památky Mistra J. Husa apod. Konal i zájezdy do jiných sborů, např. na přelomu června a července 1963 navštívil sbor v Šenově na Ostravsku, v roce 1965 byl na dvou-denním zájezdě ve sborech v Děčíně, Hřensku a Terezíně. Vystoupil i v Praze, při prosincových oslavách padesáti let od sjednocení našich církví.

Jak již bylo řečeno, v popisovaném období docházelo k řadě změn. Nebyla ušetřena ani kronika sboru. Řadu let ji velice detailně vedl bratr farář Jeschke. Svoji činnost jako kronikář však ukončil v září 1959 a novým kronikářem se stal bratr Caňkář. Kronika byla opět velmi pečlivě vedena. Obsahuje i některé velmi zajímavé úvahy kronikáře. Je radost ji pročitat. Z důvodu nemoci však br. Caňkář v roce 1965 na rok práci kronikáře přerušuje a kroniku, i přes velké pracovní zatížení, vede sestra farářka Čejková.

V roce 1967 se po roční nemoci opět ujímá funkce kronikáře br. Caňkář. V únoru 1967 se stává předsedou Kostnické Jednoty člen poděbradského staršovstva br. Vlastimil Hajský. V tomtéž roce měla v našem sboru přednášku o svém pobytu ve Švýcarsku sestra farářka A. Slámová. I když v tuto dobu dochází k politickému uvolňování v našem státě, přesto téměř každou neděli je na bohoslužbách přítomen pracovník z národního výboru, který kontroloval, zda kázání nejsou protistátně zaměřena. Přichází rok 1968, jaro plné naděje a rostoucí svobody. To se projevuje i na činnosti sboru. Na Svatodušní svátky jsou po letech uskutečněny ekumenické bohoslužby – dochází ke sblížování církví. Šestého července se konají na Záložně Husovy oslavy, náš sbor patří mezi výjimky, neboť ani jednou neopomenul oslavy Husa uspořádat. Oslavy se tehdy nesly v duchu nově se rodící svobody. V Senicích, při odhalování památníku parašutistům Bartošovi, Valčíkovi a Potůčkovi byl hlavním řečníkem emeritní senior Fr. Dobiáš, člen našeho sboru. Roste i počet účastníků bohoslužeb, např. 11. 8. se zúčastnilo bohoslužeb 217 lidí, mezi nimiž bylo i 10 amerických studentů. V červenci se konal v naší modlitebně koncert duchovní hudby, kde vystoupilo 40 studentů teologie z Naumberburgu – NDR. Tento koncert se konal pouze na třech místech v republice. Ve všech kázáních se vyjadřuje díky Hospodinu, že konečně, po mnoha letech strádání, přichází svoboda. Absolutní zlom však přišel 21. srpna, kdy do naší země vstoupily vojska pěti států Varšavské smlouvy. Sbor tuto okupaci těžce nesl. Toto se projevilo i v kázáních, která byla volena na přiléhavé biblické texty.

Rok 1968 byl rokem radosti a naděje, ale i rokem pokoření a hořkosti.

Reference:

- [1] Poděbradští faráři – Antonie Slámová, Sborový dopis Farního sboru ČCE Poděbrady, Advent 2019
- [2] Poděbradští faráři – Marie Čejková – Taichová, Sborový dopis Farního sboru ČCE, Poděbrady, září 2018
- [3] Poděbradští faráři – Prof. ThDr. J. B. Jeschke, Sborový dopis Farního sboru ČCE

Stalo se ve sboru

• O velikonocích byla pokřtěna Freya, dcera manželů Catriony Lenky Jamiesonové a Alexe Johna Watsona. Při té příležitosti byla přítomna velká skupina skotských účastníků bohoslužeb. Večeři Páně jsme vysluhovali smíšeně – z kalíšků i kalicha, jak kdo chtěl.

• Sběrka na hlavní dar lásky vynesla 9 000,- korun a pomůže sboru v Chrástu u Plzně vybudovat „Útočiště“ – prostory pro pomoc lidem v aktuální nouzi různého druhu.

• Po několika letech plánování jsme opět vyrazili na sborový zájezd, tentokrát do Teplic. Ve sboru, kde je farářem náš bývalý vikář Matko Bánoci, nás čekalo velmi vřelé přijetí, jak při bohoslužbách, tak při dalším programu. Nakonec nás teploty rovněž pozvali do restaurace na oběd. Snad jim to budeme moci někdy oplatit! Navštívili jsme rovněž štolu v Krupce a Komáří výžku.

• V kostele proběhl koncert flétnové třídy Lady Zumrové.

• V pátek 13. května nám Veronika Niederlová při sborovém večeru vyprávěla o své stáži v USA.

• V úterý 24. května v kostele proběhl koncert pěveckého sboru Mamáter.

• Začali jsme pořádat kurzy češtiny pro ukrajinské uprchlíky. Na jejich financování čerpáme podporu z prostředků církve. Prostřednictvím našich sborů se dostává různorodé pomoci již několika tisícům uprchlíků (ať už jsou ubytováni v našich prostorách nebo u členů sboru, nebo prostřednictvím právě jazykových kurzů – jenom např. sbor v Brně Židenicích organizuje jazykovou výuku pro pět set lidí).

• Na aktuální téma dezinformací a mediální obezřetnosti jsme (celkem bouřlivě) besedovali ve čtvrtek 2. června spolu s hosty pohybujícími se profesionálně v mediálním prostoru.

• O svatodušní neděli jsme při sbírce na Diakonii vybrali a odeslali 3 376,- korun.

• Noc kostelů se letos konala 10. června, podrobnější článek o ní naleznete v Českém bratru. Opět se vydařila – děti nadšeně zpí-

valy písně z našich zpěvníků, u Glorietu proběhl flétnový a harfový koncert a vyvrcholením večera byl koncert kapely Svatopluk s frontmanem Rostou Tvrdíkem, kteří s nadšením předávají dál písně Sváti Karáska.

• Na faře byly vybudovány nové hromosvody (ty staré již byly nevyhovující). Na kostele, kde nebyly hromosvody vůbec, budou dodělány hned, jak bude k dispozici pokrývač, který opraví nevyhovující hřebenáče. Celková investice je 220 tisíc korun.

• Ve sbírce darů pro Jeronýmovu jednotu jsme letos vybrali a odeslali 21 600,- korun. Jeronýmova jednota je stavební fond naší církve, ze kterého se přispívá sborům při opravách a stavbách jejich budov (i my jsme z něj čerpali a letos také žádáme).

• Během přestavby podkroví na klubovnu pro děti a mládež jsme se rozhodli navíc zateplit podkroví nad kostelem, protože se k němu v budoucnu už jen těžko dostaneme. Doufáme, že se to v zimě ukáže jako dobrá investice. Stálo nás to 270 tisíc korun.

• Filmových večerů na farní zahradě letos mnoho nebylo, tedy byly zatím dva – při tom prvním jsme promítali film Kolja s ukrajinskými titulky, tak aby mohli přijít i hosté z Ukrajiny (a jedna přišla!), při druhém pak film O myších a lidech.

• Odeslali jsme první splátku do tzv. Personálního fondu – tedy fondu, ze kterého jsou placeni kazatelé církve. Letos tato částka tvoří pro náš sbor 252 tisíc (loni cca 200 a příští rok cca 300 tisíc).

• Ve sbírce solidarity na pomoc slabším sborům s placením Personálního fondu jsme vybrali 1 970,- korun.

• 28. června jsme hostili česko – ukrajinské divadelní představení pro děti nazvané „Wolfik a kachňátka“. Po něm následovalo opékání špekáčků na zahradě a společné chvíle rozhovoru i seznamování.

• Vedle jazykových kurzů, které pořádáme my, jsme přes prázdniny poskytli prostory pro pořádání dalších jazykových kurzů.

• Na začátku července proběhly opět letní tábory – Minitábor pro rodiče s malými dětmi a velký tábor.

• V červenci jsme převzali krásnou novou klubovnu, která vznikla přebudováním podkroví mezi kostelem a Ekklésií. Součástí klubovny je sprchový kout a můžeme tak důstojně hostit i vícedenní pobyty. O prázdninách toho hned využila skupina cyklistů z jiné církve i rodina trávící zde dovolenou. Celková cena přestavby dosáhla 582 tisíc korun (dostali jsme na ni dotaci od Středočeského kraje ve výši 160 tisíc a žádáme též z Jeronýmovy jednoty.)

• V srpnu jsme si začali vyrábět elektřinu z fotovoltaické elektrárny na faře. Ihned jsme se dostali do médií, protože tolik far se solární elektrárnou ještě není. Cena elektrárny byla 531 tisíc korun (dodatečně jsme chtěli větší zabezpečení v souvislosti s instalací nových hromosvodů). Evangelická církev přispěla dotací 200 tisíc korun a z dotačního programu Nové zelené úsporám dostaneme rovněž 205 tisíc korun.

• Místní divadelní spolek na naší zahradě opět odehrál představení Radůz a Mahulena.

• V rekreačním zařízení Chatky na jihu proběhla opět rodinná rekreace. Příští rok se chystáme do Jeseníků.

• Od nového školního roku pronajímáme naše prostory pro výuku třídy „Děti lužního lesa“. Budou zde každé dopoledne. Dopoledne tu pak je (od úterý do pátku) třída bubňů místní Základní umělecké školy.

• První zářijovou sobotu proběhl další ročník seniorátního setkání pro všechny generace, které se koná v Poděbradech pod názvem Polabská evangelická pouť.

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01

telefon: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

Adresát: